

ENGLAND 2018

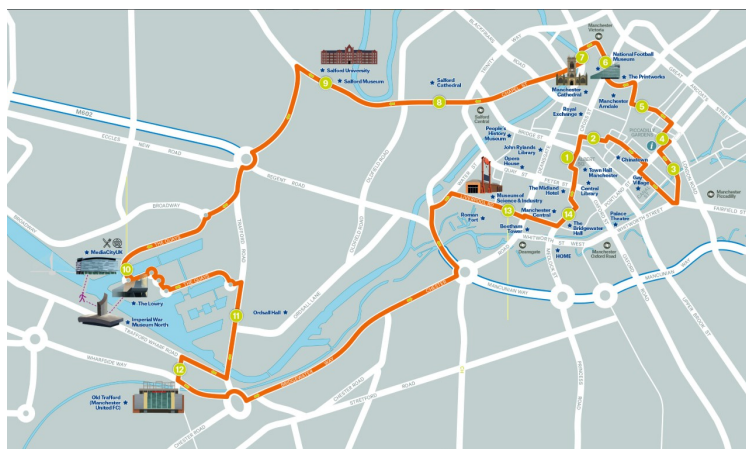
Anne Berit bestemte seg for at Christian og Sofie skulle få en 20-års gave. Hun hadde tenkt de kunne ta en langweekend til et eller annet populært reisemål. Men da Christian hørte at vi skulle på en rundtur i England etter at vi hadde fulgt Evelyn hjem, så ville de heller være med oss på den turen.

Vi reiste med SAS til Manchester. Flyet skulle gå klokka 18.05, men det fikk ikke tillatelse til gå med en gang så vi ble litt forsinket og vi var ikke i Manchester før litt etter klokka 19.30 lokal tid. Vi tok taxi fra flyplassen. Da vi skulle hente Evelyn forrige gang vi var der, var det mange ledige taxier som sto og ventet. Denne gangen måtte vi bestille taxi i en taxisentral, si hvor vi skulle og betale med en gang. Deretter måtte vi vente til sjåføren kom og spurte etter oss. Det var ikke plass til alle i en taxi, så vi måtte ha to taxier. Vi fulgte Evelyn hjem først og deretter kjørte vi til hotellet. Christian og Sofie reiste direkte til hotellet.

Vi hadde planlagt å bo på Hello Hotel denne gangen også, men på grunn av den dårlige frokosten de hadde der, så byttet vi hotell. Det ble [Novotel Manchester West Hotel](#) i stedet for.

Det var litt lenger ut fra sentrum enn det andre hotellet, men rommet var bedre og frokosten var mye bedre. Restauranten var også bra.

Dagen etterpå tok vi taxi til sentrum av Manchester. Vi hadde blitt enige om at vi skulle ta en runde med sightseeingbussen. Den kjører denne ruten.

Link til [Hop-on Hop-off Sightseeing Manchester Bus](#)

Vi kom ikke hele runden. Den bussen vi var på stoppet ved [Manchester rådhus](#) og skulle ikke gå lenger. Hvis vi ville ta resten av runden måtte vi vente på neste buss. Vi var fornøyde og sluttet der. Christian og Sofie ville på shopping og reise til hotellet etterpå.

Etter sightseeing-runden tok vi taxi bort til Manchester Victoria jernbanestasjon for å skrive ut billettene som vi skulle bruke dagen etterpå.

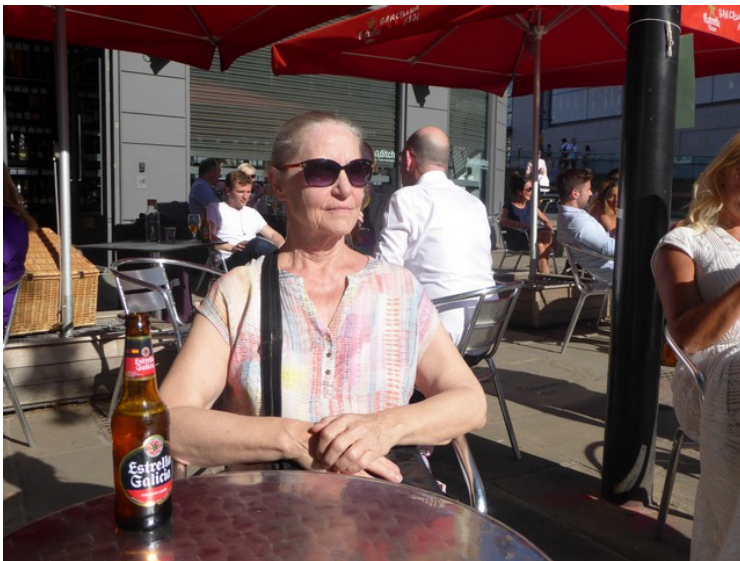
Deretter tok vi et på bilder av [Manchester domkirke](#). Tårnet vedlikeholdes og er helt kledd inn.

Et bilde til av den sørlige enden av domkirken.

Nå var det på tide med en øl og en porsjon kyllingvinger. Anne Berit hadde også kyllingvinger men hun hadde hvitvin til kyllingvingene.

Anne Berit syntes det ble kaldt å sitte i skyggen, så vi flyttet oss etter hvert rundt hjørnet for å sitte litt i sola. Senere tok vi taxi til Asbjørn hvor vi var en stund før vi tok taxi tilbake til hotellet.

Dagen etterpå tok vi toget til Bath. Jeg så feil på billettene da vi tok taxi til Manchester Viktoria. Vi skulle ha vært på Manchester Picadilly. Vi tok et tog dit, men det ble så forsinket at vi ikke rakk det opprinnelige toget. Vi måtte vente en time på neste tog. Her er vi på toget fra Manchester til Bristol. Christian ser ikke helt våken ut.

Jeg ser heller ikke helt våken ut og man skulle tro at jeg sov da jeg ikke greide å lese riktig på billettene. Jeg benyttet ventetiden på stasjonen til å kjøpe et par «reisepils». Vi ble bare en time forsinket og vi slapp å betale for nye billetter. Vi måtte bytte tog i Bristol for å komme til Bath.

Vi hadde bestilt på [Bailbrook House Hotel](#) i utkanten av byen.

Bailbrook House ligger i en verneverdig bygning på en 81 mål stor tomt. Hotellet har blitt pusset opp for 10 millioner GBP og det er 81 rom i Bailbrook Court, som er tilknyttet Mansion House. I Bailbrook Court spiste vi frokost i Lansdown Restaurant.

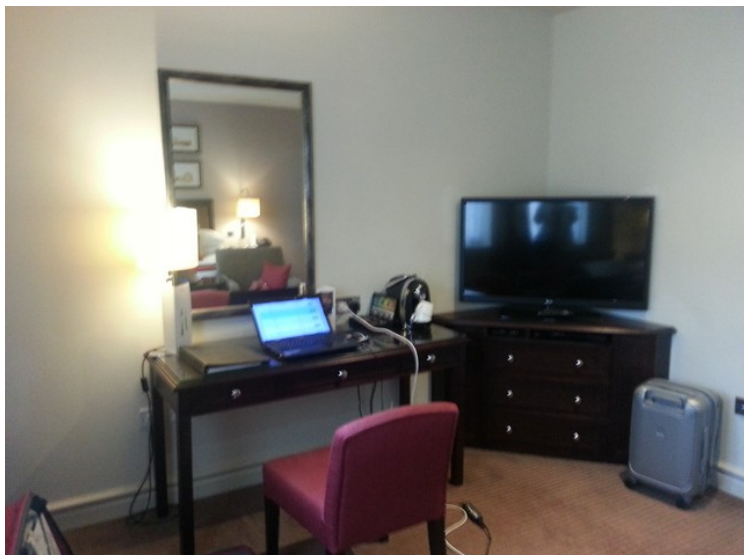
Mansion House har også en vinterhage med bar hvor vi spiste om kvelden.

Først spiste vi en liten lunsj på hotellet. Det er i baren og vi har utsikt til hagen utenfor.

Dette er på rommet vårt.

Her er vi koblet opp mot verden utenfor.

Etter at vi hadde spist lunsj på hotellet bestilte vi en taxi for å kjøre ned til byen. Først kjørte vi innom [The Royal Crescent](#).

Enden på Royal Crescent

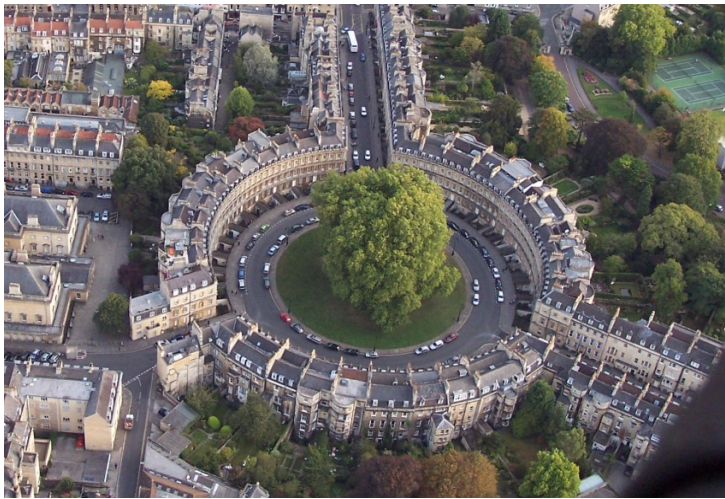
Royal Crescent er den mest kjente bygningsrekken i [Bath](#). Den ble bygget mellom 1767 og 1774. I dag er det blant annet et hotell og et museum og noen av husene er ombygget til leiligheter og kontorer.

The Circus

The Circus

Neste stopp var i [The Circus](#).

The Circus er en historisk gate med store byhus som danner en sirkel med tre innganger. Designet av den fremtredende arkitekten John Wood, den eldste, ble den påbegynt i 1754, ferdiggjort i 1768, og regnes som et fremtredende eksempel på georgisk arkitektur. Navnet kommer fra latinsk sirkuset, som betyr en ring, oval eller sirkel. Det har blitt utpekt som en liste I-bygning.

Sirkuset er delt inn i tre deler med like lengde, med en plen i midten. Hvert segment står overfor en av de tre inngangene, slik at en klassisk fasade alltid presenteres rett fram.

Utenfor de romerske bad.

Utenfor de romerske bad.

De romerske bad i Bath. Hjemmesiden.

De romerske badene er under gatenivået. Bygningene over gatenivå dateres til 1800-tallet.

Hjertet i komplekset er det store badet, et basseng fylt med dampende, oppvarmet vann til en dybde på 1,6 meter. Selv om det nå er åpent, var badet opprinnelig dekket av et 4.5m høyt hvelvet tak. Det er flere mindre bad rundt dette.

Vannet er regnvann som har trengt langt ned i grunnen hvor det blir oppvarmet geotermisk og så under trykk blir presset opp gjennom sprekker i grunnen.

Fra plassen mellom De romerske bad og [Bath Abbey](#).

Tre forskjellige kirker har stått der siden 757 e.Kr. Først et angelsaksisk kloster som ble ødelagt da Normannerne erobret England; så en massiv normansk katedral som ble påbegynt i 1090, men lå i ruiner ved slutten av det 15. århundre. Det var ikke før 1616 at reparasjonsarbeidene startet. I 1830-årene ble den påbygd og i årene 1864 til 1874 ble den helt forandret innvendig.

Flere bilder fra plassen mellom De romerske bad og Bath Abbey.

Flere bilder fra plassen mellom De romerske bad og Bath Abbey.

Statue av en vanngudinne ved en fontene utenfor Bath Abbey.

En ugle statue.

En engel ved Parade Gardens, en liten park ved elven Avon.

Denne står også nede i [Parade Gardens](#). Vi gikk ikke ned dit for det kostet 1.5£. Vi syntes ikke det var verdt det.

Parade Gardens ligger rett ved elva [Avon](#).

Vi ser [Pulteney Bridge](#) bakerst. Den var ferdig i 1774.
Avon er farbar opp hit.

En sightseeing-båt går så langt den kan.

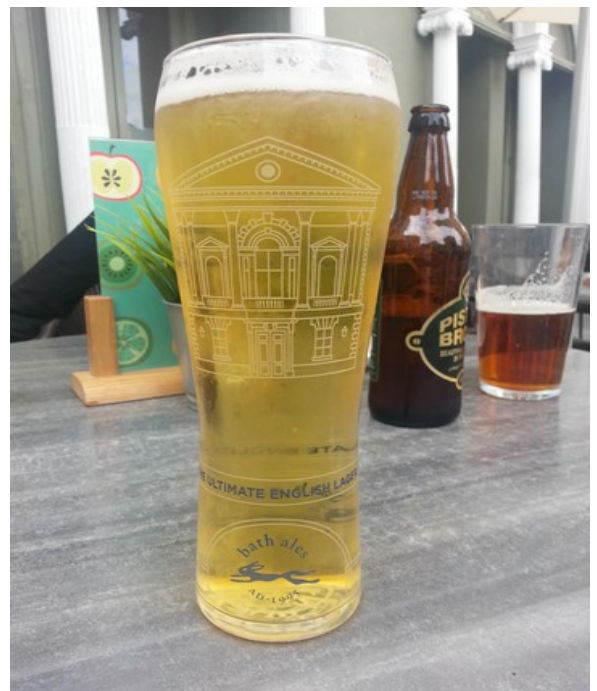

Sofie og Christian ved elven Avon.

Deretter gikk vi tilbake til plassen mellom Bath Abbey og de romerske bad for å ta en øl.

Her venter vi på ølet.

Vi valgte denne typen øl.

Anne Berit valgte denne typen.

Så ble alle glade.

Jeg tok dette bildet mens vi drakk ølet. Etterpå gikk for å ta taxi tilbake til hotellet.

Utenfor hotellet.

Dagen etterpå skulle vi videre til Par i Cornwall. Vi tok taxi til jernbanestasjonen for å kjøpe billetter. Mens vi ventet på at toget skulle gå gikk vi bort til en restaurant rett ved siden av. Her ble det mer øl og vin.

En gammel telefonkiosk har fått jobb som blomsterstativ.

På veien gikk jernbanen et stykke langs kysten. Dette er der elva [Exe](#) renner ut i havet. [Exmouth](#) i bakgrunnen.

Dette er fra elven [Tamar](#).
Bildene ble tatt gjennom vinduene, så det er en del reflekser.

Båter på elven.

Saltash seilkubb i [Saltash](#).

I bakgrunnen ser vi [Tamar Bridge](#) og [Royal Albert Bridge](#).
Tamar Bridge er en veibro og Royal Albert Bridge er en jernbanebro som vi kjørte over.

Vi hadde booket rom på [Royal Inn](#) i [Par](#). Hotellet ligger rett ved jernbanestasjonen i Par, så det var bare å gå opp en liten bakke. Hotellet var bra med hyggelig betjening, bra rom og god mat. Det eneste minuset var at Internett-forbindelsen var veldig dårlig. Den var for det meste ikke-eksisterende.

Navnet sies å stamme fra da kong Edward VII (1841-1910) var prins av Wales og hertug av Cornwall. Han bodde på hotellet da han besøkte Fowey Consols kobbergruve. Da han kom opp til overflaten igjen ga han hver arbeider en ny florin (10p) og ga også W. Morcom, innehaver av hotellet på Par Station (Pars opprinnelige navn), tillatelse til å kalle hotell sitt «The Royal».

Dagen etter at vi kom til Par reiste vi med taxi bort til [St. Austell](#). Vi skulle hente en bil som vi hadde leid hos [Beech Motors](#).

Etterpå reiste vi bort på hotellet for å hente Christian og Sofie. Så gikk turen nordover.

Da vi kom til [Tintagel](#) ville alle ha litt mat. Jeg ville bare ha litt kaffe. Vi bestilte i baren på [King Arthur's Arms Inn](#).

Et par bilder til av King Arthur's Arms Inn.

På andre siden av veien ligger [det gamle posthuset](#) som nå er fredet.

Ved siden av posthuset ligger det butikker og restauranter.

Sentrum av Tintagel. Det er et lite sted, og det bor bare 1800 mennesker i hele området.

[The Cornishman Inn.](#)

Her ble det diskutert hvor vi skulle gå.

Kommer du ikke??

De bare går uten meg.

Her er vi ute av sentrum.

Veien nedover til venstre går ned til Tintagel Castle. Vi syntes det ble for langt å gå. Vi gikk videre til høyre.

Utsikt nedover mot Tintagel Castle. Vi snudde her for å gå tilbake til bilen som vi hadde parkert på den store parkeringsplassen.

[St Materianas' Church](#) fotografert fra avstand. Den første kirken her ble antakelig bygget på 600-tallet.

Vi kjørte bort til [Camelot Castle](#). Det er et stort hotell. Det ligger ute på klippen, så det er god utsikt i alle retninger.

Rett vest ligger søstersteinene, [The Sisters Rock](#). Her er det masse sjøfugler som har reir.

Her ser vi ned mot [Tintagel Castle](#).

Ruinene ligger delvis på fastlandet til venstre og delvis på øya til høyre.

Dette er ruinene av porthuset og gårdsrommet.

Ruiner av porthuset med gårdsrom på øya.

Området her har vært bebodd siden slutten på den romerske tiden, og et samfunn blomstret her i 5. til 7. århundre. I det 12. århundre fikk Tintagel litterær berømmelse da Geoffrey of Monmouth skrev at det var stedet der kong Arthur ble født. Disse Arthur-romanene kan ha inspirert Richard, Earl of Cornwall, til å bygge et slott på Tintagel på 1230-tallet. Mer av historien kan leses [her](#).

Noe av murene på øya.

En statue av Kong Arthur står ytterst på øya.

Deretter kjørte vi videre til Boscastle. En liten fiskerlandsby med bare 900 innbyggere. Den ligger litt lenger nord. Dette er hovedgata gjennom stedet.

Utsikt nedover mot havnen.

Fra sentrum i Boscastle.

Sentrum.

Elva som renner gjennom stedet.

Havna.

Fra havna og ut mot havet.

Hus med stråtak på veien mellom Boscastle og Bude.

Her kommer vi til [Bude](#).

Det er en liten ferieby ved elva [Strat](#). Det bor omtrent 9000 mennesker i området. Havnen har vært viktig og tidligere var det populært å bruke sjøsand herfra til forbedre myrjorden i området. Det ble bygget en kanal til Launceston, men i dag går den bare noen kilometer innover i landet. Nå pågår restaureringsarbeider.

En lang husrekke ved innkjørselen til Bude.
Link til [Visit Cornwall](#) – Bude.

En gatemusikant ved kanalen.

Kanalen.

Ved kanalen leies ut padlebåter

The Falcon Hotel.

Fish & Chips

Olive Tree Restaurant.

Bru over kanalen.

Fra brua har vi utsikt mot slusa.

Her har zoomet så mye vi kunne.

Kanalen går videre innover i landet.

Her er det også en liten salgsbod.

Fuglene blir matet.

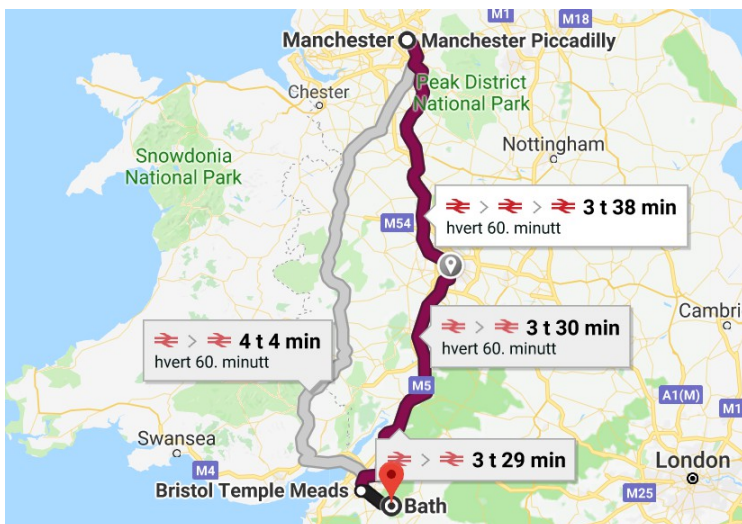
Utsikt tilbake mot brua.

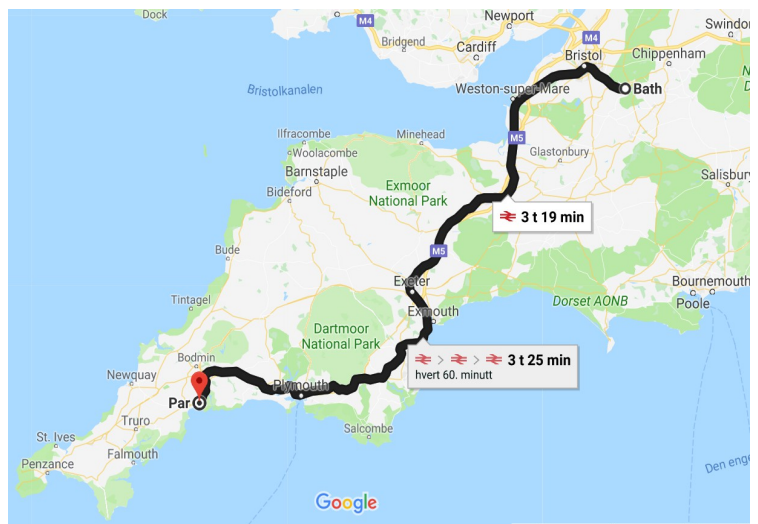
På vei tilbake til hotellet kjørte vi den siste biten på smale lokalveier. Det er vanlig at det er tett hekk på begge sider av veien.

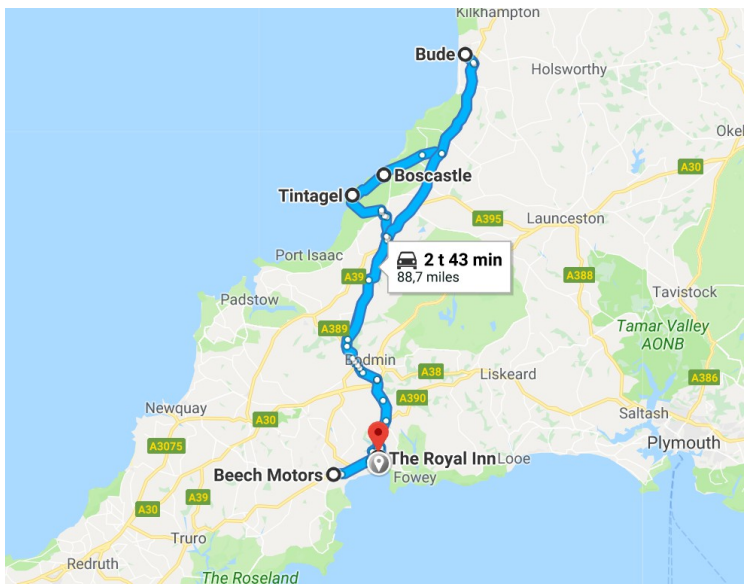
Veien kan til og med være helt overvokst.

Den første dagen vi kjørte tog gikk slik.

Andre dagen med tog gikk slik.

Første dag med bilkjøring.